

[J. Oskar Andersen.]

naar han bliver interviewet om denne Plan, ikke har et Ord, ikke noget som helst at sige om, hvorvidt denne Plan i teknisk Henseende er tilfredsstillende for det kongelige Teater. Det kom derfor som en mærkelig Modsetning, at den Mand, som i mange Aar har været Teatrets Chef, Grev Brockenhuus-Schack i samme Nummer af „Nationaltidende“ udtaler sig paa en ganske anden Maade om Lovforslaget, idet han erklærede, at det var saa løst skitseret, at det var meget vanskeligt at dømme om det.

„Hvorvidt dette økonomisk og teknisk vil vise sig værdifuldt, synes jeg ikke, at man kan dømme om paa det foreliggende Grundlag. . . . Det maa være et Hovedpunkt, at det i teknisk Henseende opfylder de Krav, der maa stilles til Teatret i Praksis.“

Det fandt han, som sagt, ikke tilstrækkelig oplyst, og jeg kan ganske slutte mig til disse klare og kloge Ord fra en Mand, der har Indsigt og stor Erfaring i Spørgsmaalet. Derom kan der jo ikke diskuteres. Han har siddet som Chef for Teatret i al den Tid, hvor der er blevet udarbejdet Planer for en Dobbelt-Scene, har gennemgaaet disse meget nøjagtigt med den, der har udarbejdet dem, og han har stadig pointeret de Krav, som Teatret maatte stille, hvis Løsningen skulde være tilfredsstillende. Derfor maa vi fra vor Side kræve Underretning om, hvorvidt de Krav, der hidtil har været stillet fra det kongelige Teater, virkelig her er fyldstgjort, hvad man ikke kan se af Lovforslaget. Vi maa have Erklæringer fra Teatrets sagkyndige, om der f. Eks. findes de Prøvesale, som er nødvendige for Driften af Dobbeltscenen, thi det er jo klart, at det ikke er nok at have to Teatre, man maa ogsaa have de Udenomsbekvemmeligheder, de praktiske Lokaliteter, der kræves til Dobbeltscenens Brug, og om det er, som det skal være, kan vi, som sagt, ikke se af Lovforslagets Bemærkninger. Det samme gælder Magasinerne og navnlig Spørgsmaalet om Transporten af Dekorationer og andre Genstande til de to Scener. Det er noget, som jeg i Udvalget bestemt maa kræve Oplysninger om.

Her maa ogsaa jeg betone det, som kom frem fra Venstres Ordførers Side, at man selvfølgelig ikke kan vente at faa større finansielle Krav honoreret. Vi maa vide, hvorvidt det kongelige Teater efter den foreslaaede Ordning vil være i Stand til at opretholde det Budget, der er Tale om. Vi maa samtidig kræve, at Billetpriserne sættes ned, og at der sker en virkelig Billiggørelse

af Teatrets Drift, det vil sige den Nedsækning, som i det hele er nødvendig, ogsaa af Lønningerne; om alt dette maa vi have Oplysning. Der er hidtil blevet forholdt Rigsdagen forskellige Oplysninger om Forholdet mellem Teatrets Budget og Drift og om Personalets Lønning. Det er ikke lagt frem for os paa klar og tydelig Maade. Jeg gør den højtærede Undervisningsminister opmærksom paa, at hvis han om et Aar kommer og siger: ja, nu har vi gennemført denne Dobbeltscene, men saa maa vi sandelig ogsaa have betydeligt større Personale, betydeligt større Udgifter til Ledelsen, vil han ikke kunne vente at finde nogen Sangbund for det — i alt Fald ikke hos vort Parti.

Der er en anden Ting med Hensyn til selve Planen om Bygningen, som jeg maa kræve Oplysning om. Jeg er i meget stærk Tvivl om, hvorvidt Planen om Bygningen over den befærdede Gade — saaledes at Ydermurene af Scenen vender ud til Gaden, og saaledes at der er Færdsel under Bygningen — kan skaffe tilstrækkelig Garanti for, at man ikke forstyrres af Lyden og Lydens Forplantning. Jeg gør opmærksom paa, at vi her i København har et Teater, der er opført i den moderne Tid, og som netop ligger paa den Maade. Det nye Teater ligger over en Gennemkørsel med offentlig Færdsel, i alt Fald fra den ene Side. Der blev den Gang forsikret, at dette Teater i enhver Henseende vilde være sikret mod Støjen, og der blev indført alle mulige tekniske Foranstaltninger for at fremskaffe denne Sikkerhed. Men den Dag i Dag klager man over, at Lyden trænger ind og i alt Fald generer. Det er et Spørgsmaal, som naturligvis vil være af den allerstørste Betydning i denne Sag. Vi maa ogsaa der begære sikre Oplysninger af virkelig sagkyndige; vi kan ikke nøjes med en enkelt Arkitekts Mening om, at hans Projekt i saa Henseende vil frembyde tilstrækkelig Sikkerhed.

Man har hidtil — det er ogsaa omtalt af Ordføreren for det socialdemokratiske Parti (Chr. Hansen) — krævet, at Forsænkningen under Scenen skulde have en vis Dybde, som dette Projekt ikke giver. Hvor kan det være? Hvor kan man fravige dette? Vi maa vide, hvorvidt der er absolut Sikkerhed for, at Teatrets Drift kan fortsættes uden Afbrydelse, naar alle disse Forandringer skal foretages. Ogsaa Varmeplanlægningen skal jo forandres. Endelig forekommer det mig, at der ikke er nogen Sikkerhed for, at Magistraten vil give sit